

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Cpr/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200303
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8521200303.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. proti žalovanému: Základná škola s materskou školou Lomnička 29, so sídlom Lomnička 29, 059 56 Lomnička, IČO: 35 543 565 právne zastúpený: Mgr. Karol Ševc, so sídlom Hlavná 29, P.O.BOX 215, 080 01 Prešov, IČO: 37 941 721 o neplatnosť výpovede, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie vo výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 01.03.2021 domáhal, aby určil, že a) výpoveď žalovaného zo dňa 05.11.2020 doručená žalobcovi dňa 6.11.2021 je neplatná. Zároveň si b) uplatnil náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru v sume jeho priemerného zárobku od 01.02.2021 do znovu umožnenia výkonu práce s úrokom z omeškania od 01.02.2021 do zaplatenia a c) zaplatenie nárokov zo sociálneho poistenia a sociálneho zabezpečenia za uvedené obdobie.

1.1. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že podľa pracovnej zmluvy zo dňa 24.08.2012 dňom 27.08.2012 začal pracovať u žalovaného v pracovnej pozícii učiteľa II. stupňa ZŠ. Dňa 06.11.2020 mu bola žalovaným doručená výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 05.11.2020 daná podľa ust. § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Dôvodom výpovede bola skutočnosť, že dňa 12.10.2020 bolo u neho zistené porušenie pracovnej disciplíny tým, že na pracovisku odmieta nosiť rúško alebo jeho náhradu (šatku, šál, buffku a pod.), čím sa dopustil porušenia opatrení Úradu verejného zdravotníctva SR a nerešpektoval rozhodnutia a nariadenia Ministerstva školstva a príkazný list riaditeľa školy č. 3/2020 zo dňa 15.06.2020 a ďalšie jeho neidentifikovateľné nariadenia. Dňa 15.10.2020 bolo opätovne zistené, že naďalej nerešpektoval vyššie označené nariadenia, čím sa dopúšťal porušenia ust. článku 11 bod 1. písm. a), c), d), článku 12 bod 1, písm. a) a bod 4 pracovného poriadku zo dňa 01.04.2019 a § 81 písm. a), c) ZP, čo žalovaný považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny a čo vzhľadom na situáciu v súvislosti s pandemiou Covid 19 malo zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy. Na toto bol upozornený listom zo dňa 16.10.2020. Dňa 20.10.2020 bolo opakovane zistené, že s niekoľkými žiakmi nerešpektoval nariadenia riaditeľa školy v otázke povinnosti nosenia rúška, keď aj žiakom dovolil ich nemať. Dňa 26.10.2020 nerešpektoval povinnosť nosenia rúška na operatívnej porade pedagogických a odborných zamestnancov. Opakovane sa takto podľa žalovaného dopúšťal porušovania pracovnej disciplíny - nerešpektovania nariadení na pracovisku v otázke používania ochranného rúška. Podaním zo dňa 09.12.2020 žalovanému doručil oznámenie o trvaní na pracovnom pomere, ktoré žalovaný prevzal dňa 11.12.2020.

Žalobca ďalej uviedol, že „Opatrenie Úradu verejného zdravotníctva“ nie je všeobecne záväzným právnym predpisom a nemohlo ho zaväzovať, pričom to deklaroval už Ústavný súd SR. Rovnako

všeobecným záväzným právnym predpisom nie je vyhláška, kde nariadovateľ nemá zákonom zverenú právomoc - osobitné splnomocnenie na vydávanie vykonávacích právnych predpisov. Zároveň z dôvodu absencie jej vyhlásenia v Zbierke zákonov, nemožno u neho čo i len zákonne prezumovať jeho poslanie. Neexistuje zákonom určená povinnosť prekrytia dýchacích ciest, teda neexistuje zákonný skutkový základ, na ktorý je vôbec možné vykonať vykonávací predpis - predmetnú vyhlášku o použití pomôcok. Vyhláška je nevykonateľná, nakoľko absentuje právna povinnosť uložená zákonom a to prekrytie dýchacích ciest. Dané závery majú právny význam pre posúdenie legitímnosti vyžadovania všeobecného prekrytia dýchacích ciest ako súčasť pracovnej disciplíny založenej na povinnostiach ukladaných podľa citovaného opatrenia a citovanej vyhlášky. Ide o otázku zásahu do zaručeného práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia. Prekrývanie dýchacích ciest mu osobne spôsobovalo pracovný, psychický a telesný diskomfort a zdravotné obtiaže, napríklad zníženie pozornosti, točenie hlavy, nepravidelnosť tepu a chvilkové nevoľnosti z vdychovania oxidu uhličitého. Táto skutočnosť bola u neho ako pedagogického pracovníka zodpovedného za zverené deti ohrozujúca aj s ohľadom na ich bezpečnosť. Jeho odpor k predmetnému prekrývaniu dýchacích ciest na pracovisku bol legitímny z dôvodu nezákonnosti citovaného opatrenia a vyhlášky. Prekrývanie dýchacích ciest bolo u neho dokonca rizikovým faktorom pre vznik pracovného úrazu z dôvodu nevoľnosti a tým faktom bezprostredného ohrozenia jeho života a zdravia, ako aj životov a zdraví zverených žiakov. Z uvedeného dôvodu sa porušenia pracovnej disciplíny neprekrývaním dýchacích ciest nedopustil. Na podporu svojich tvrdení poukázal na články 1, 2, 7, 13, 24, 3, 46, 152, 154c Ústavy SR, článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, článok 10, 30, 31, 34, 52 Charty základných práv Európskej Únie, článok 15 Listiny základných práv a slobôd, § 1, 4, 5, 18, 19 zák. č. 400/2015 Z. z., § 48, 59b zák. č. 355/2007, článok 1 Zásad vydávania vestníka vlády SR, § 186 CSP, článok 1, § 11, 39, 63, 81, Zákonníka práce § 6 zák. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a na rozhodovaciu činnosť súdnych autorít a to uznesenia ÚS SR II. ÚS 411/2020, nálezov ÚS SR PL. ÚS 10/2013, 1ÚS 354/2009, IV. ÚS 261/08 a i. V rámci procesného útoku na preukázanie svojich tvrdení predložil výpoveď, pracovnú zmluvu, článok doc. JUDr. Jána Drgonca DrSc., plnomocenstvo na zastupovanie, emailovú komunikáciu.

1.2. Podaním doručeným Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 02.03.2021 žalobca doručil žalobu s podpisom právneho zástupcu a originálom plnomocenstva na zastupovanie.

2. Dňa 10.04. 2021 bola žaloba Okresným súdom Stará Ľubovňa postúpená na prejednanie Okresnému súdu Poprad. Z dôvodu realizácie tzv. súdnej mapy bola vec postúpená Okresnému súdu Prešov dňa 03.10.2023.

3. V ďalšom písomnom podaní doručenom súdu dňa 18.11.2021 žalobca uviedol, že žaloba podaná prostredníctvom zástupcu (zákonného alebo na základe zmluvy) nie je právnym úkonom zakladajúcim právne následky pre zástupcu, ale ide o právny úkon zastúpeného subjektu vykonaný v zastúpení zástupcom. Teda nárok v danom prípade bol uplatnený fyzickou osobou, ktorej sa právo priamo dotýka. Aj v prípade, ak advokát konať nemohol, súd vyzve žalobcu na doplnenie alebo opravu odstrániteľnej vady, nedostatku jeho podpisu na žalobe. Uznesením predsedníctva SAK zo dňa 15.01.2021 bol pozastavený výkon advokácie A. E. F., advokátke, nar. XX.X.XXXX, čo nie je osoba právnej zástupkyne žalobcu. Uznesenie vykazuje vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti ku dňu 16.02.2021. SAK vydala opravné uznesenie zo dňa 05.03.2021 o oprave dátumu narodenia adresáta na správny údaj 19.04.1968. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť ku dňu 30.03.2021. V čase podania žaloby dňa 01.03.2021 opravné uznesenie nebolo ani len vydané. Právna zástupkyňa podala na Krajský súd v Bratislave žalobu o zrušenie citovaných uznesení. V ďalšom zotrvala na dôvodoch neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Uviedol, že v čase mimoriadnej situácie sa vykonáva ochrana civilného obyvateľstva a v čase núdzového stavu ochrana osôb. V obidvoch prípadoch nejde o ochranu verejného záujmu, ale o ochranu individuálnych záujmov jednotlivca. K podaniu pripojil uznesenie SAK zo dňa 15.01.2021 o pozastavení výkonu advokácie JUDr. Adriany Krajníkovej do právoplatného skončenia disciplinárnych konaní s vyznačenou doložkou právoplatnosti 16.02.2021 a opravné uznesenie, ktorým bolo opravené písomné vyhotovenie uznesenia č. 51/2/2021 v časti údaju o roku narodenia fyzickej osobe vplyvom písárskej chyby, s vyznačením doložky právoplatnosti 30.03.2021.

3.1. V podaní zo dňa 01.06.2022, ktoré žalobca sformuloval ako záverečnú reč, žalobca súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti, zotrval na svojej skutkovej a právnej argumentácii a navrhol, aby súd vydal čiastočný rozsudok, ktorým určí, že jeho výpoveď je neplatná a pracovný pomer trvá. V časti nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru navrhol vykonať ďalší dôkaz odborným vyjadrením, alebo znaleckým dokazovaním, pretože nie je v jeho schopnostiach ani možnostiach

mzdové nároky vyčíslit. Náhradu mzdy si uplatnil do doby, kedy mu bude umožnené pokračovať v práci. V rámci týchto nárokov si uplatňuje náhradu za nevyčerpanú dovolenku, doplatenie príspevku, odvodov, odmeny, kde sa zmienil tiež o náhrade nemajetkovej ujmy vo výške ročného platu aj s úrokmi z omeškania.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 10.05.2021 navrhol žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania. Žalobu pokladá za nedôvodnú. V prvom rade navrhol, aby sa súd vysporiadal so skutočnosťou, či žaloba bola podaná splnomocnene oprávnenou osobou, a to osobou advokáta, ktorý nemá pozastavený výkon advokácie, najmä s ohľadom na včasné podanie žaloby žalobcom príslušnému súdu v dvojmesačnej prekluzívnej lehote v zmysle ust. § 77 Zákonníka práce. Z verejne prístupného registra SAK je zrejmé, že advokátka žalobcu má pozastavený výkon advokácie. Navrhol preto, aby advokátka žalobcu súdu doručila ako dôkaz potvrdenie o pozastavení výkonu advokácie s uvedením dátumu, odkedy má takýto výkon pozastavený, resp. aby si takéto potvrdenie vyžiadala súd sám. Ak by bolo preukázané, že žaloba nebola podaná oprávnenou osobou (bola podaná advokátom s pozastaveným výkonom advokácie), je potom namiesto námietka žalovaného, že žalobca nepodal resp. neuplatnil svoje zákonné právo na podanie žaloby v dvojmesačnej prekluzívnej lehote. Súd musí z úradnej povinnosti bez návrhov strán sporu skúmať a prihliadať na všetky hmotnoprávne podmienky platnosti výpovede, a to na podmienku, či žaloba bola podaná v dvojmesačnej prekluzívnej lehote, ktorej zmeškание nie je možné odpustiť. Žalobca nespochybňuje, že rúško prípadné iné prekrytie tváre na pracovisku nenosil. Nepopiera teda žalovaným zistený skutkový stav tak, ako bol popísaný vo výpovedi či v upozorneniach žalovaného. Žaloba svojimi konaniami v dňoch 12.10., 15.10., 20.10. a 26.10. opakovane nerešpektoval nariadenia zamestnávateľa (príkazný list č. 3/2020), pracovný poriadok zamestnávateľa, s ktorým bol vopred oboznámený a všeobecne záväzné právne predpisy a v tom čase platné všeobecne záväzné opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR vydané za účelom ochrany verejného zdravia voči šíreniu ochorenia Covid 19 tým, že úmyselne odmietal v priestoroch pracoviska nosiť povinne rúško, prípadne iné prekrytie tváre. Žalobca postavil svoj individuálny záujem a presvedčenie, t. j. nadradil vlastné blaho a postoj nad verejný záujem, minimálne nad záujem predovšetkým žiakov školy a ostatných zamestnancov žalovaného, rešpektujúcich nariadené opatrenia, ktorých bezpečnosť a ochranu života a zdravia je žalovaný povinný zabezpečovať. Žalobcovi nebola v čase výpovede udelená žiadne zdravotná výnimka, pre ktorú by tento nemusel na pracovisku nosievať rúško, alebo iné prekrytie tváre. Žalovaný nepristúpil k okamžitému skončeniu pracovného pomeru s prihliadnutím na neľahkú sociálnu situáciu žalobcu, ktorý by okamžite stratil príjem a dal možnosť žalobcovi napraviť svoje konanie, čo tento nevyužil. Následne z dôvodu žalobcovho pokračovania v konaní porušujúcom pracovnú disciplínu žalovaný pristúpil k výpovedi. Dňa 03.11.2020 žalovaný požiadal príslušný odborový orgán o vyjadrenie súhlasu so skončením pracovného pomeru. Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR, ktoré uvedený orgán vydal na základe zák. č. 355/2007 Z.z. podľa ust. § 48 ods. 4, sú všeobecne záväznými právnymi aktami a sú v súlade s ústavou SR a právnym poriadkom SR. Ústavný súd do dňa podania vyjadrenia nerozhodol o protiústavnosti a pozastavení účinnosti uvedených opatrení Úradu verejného zdravotníctva SR.

Na preukázanie svojich tvrdení predložil v rámci procesnej obrany písomné upozornenia, príkazný list riaditeľa školy, vyjadrenie odborového orgánu, výpoveď, žiadosť adresovanú odborovému orgánu, prevádzkový poriadok školy, pracovný poriadok.

4.1. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 11.02.2022 zdôraznil, že pokiaľ u advokáta vznikne prekážka pozastavenia výkonu advokácie, táto mu bráni vo vykonávaní advokácie, t. j. nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa zákona o advokácii. V danom prípade žaloba nebola podaná bez zastúpenia, t. j. samotným žalobcom, ale konkrétnym advokátom, a preto neprichádza do úvahy postup, na odstránenie ani procesného nedostatku, a to ani dodatočným doplnením podpisu žalobcu na žalobe. Právny zástupca žalobcu nevystupoval v konaní za žalobcu, ani ako všeobecný splnomocnenec na základe dohody o splnomocnení v zmysle ust. § 31 a nasl. OZ. Úrad verejného zdravotníctva SR ako ústredný orgán štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva je oprávnený vydávať opatrenia v súvislosti s pandemiou ochorenia Covid - 19 a vyhlášky, ako všeobecne záväzné právne predpisy, pričom právomoc ÚVZ SR je daná zákonom č. 355/2007 Z. z. Právomoc ÚV SR na vydávanie opatrení v čase krízovej situácie je zakotvená v ust. § 4 ods.1 písm. g) zák. č. 355/2007 Z. z.

Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenia Ústavného súdu SR zn. PL ÚS 10/2021 a PL ÚS 11/2021.

5. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že žaloba nebola podaná oprávnenou osobou s poukazom na to, že advokátke žalobcu bola SAK pozastavená činnosť dňa 16.02.2021. Žalobu advokátka

podala 01.03.2021. Ustanovenia zákona o advokácii nemajú písomné znenie, ktoré upravuje ako má advokátska komora postupovať v prípade, ak je chyba v písaní, kde je chybne uvedený, v tomto prípade rok narodenia advokátky. Najbližší právny predpis je správny poriadok, a ten upravuje postup, ako sa má postupovať pri zrejmej chybe v písaní v rozhodnutí. Rozhodnutie o pozastavení činností zo dňa 15.0.2021 je právoplatné už samotným doručením. Oprava nemá vplyv na právne účinky na pozastavenie činnosti advokátke ku dňu 16.02.2022. V samotnom rozhodnutí o pozastavení činnosti je advokátka jasne označená, je tam uvedený jej titul, meno, priezvisko advokátky, jej registračné číslo SAK, sídlo AK, čo postačuje na jej jednoznačnú identifikáciu. Nesprávny rok narodenia advokátky nie je možné považovať za taký nedostatok, ktorý má vplyv na vznik, zmenu, zánik práv a povinností advokátky s poukazom na rozhodnutie o pozastavení činností, ktorý by menil obsah a dosah rozhodnutia. Obdobný názor zaujal aj NS SR v rozhodnutí 6Sžnč/7/2011. Fyzickou osobou oprávnenou na vykonávanie advokácie je iba advokát, ktorý vykonáva výkon samostatne, a to v prípade, ak nemá výkon advokácie pozastavený. Žaloba bola podaná neoprávnenou osobou, tým pádom nebola podaná v 2-mesačnej prekluzívnej lehote s poukazom na ust. § 77 ZP. K otázke, či žalobca porušil alebo neporušil právnu povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest, sa písomne vyjadril a je vecou súdu to posúdiť.

6. Žalovaný už od septembra 2020 mal so žalobcom niekoľko spoločných stretnutí, ktoré sa týkali rešpektovania nariadení ústredných št. orgánov, ako je Úrad verejného zdravotníctva, nariadenia ministerstva školstva a príkazného listu riaditeľa školy. Menovaný odmietol na túto tému viesť akýkoľvek rozhovor, ktorý by nejakým spôsobom riešil zložitú situáciu v škole. Škola je čisto rómska, nachádza sa v nej spolu s MŠ 924 detí a žiakov a má 122 zamestnancov, ktorí sa denno-denne stretávajú na pracovisku. Povinnosťou riaditeľa školy bolo implementovať nariadenia uvedených inštitúcií v praxi a chrániť zdravie tak detí, žiakov, ako aj všetkých zamestnancov školy. Žalobca odmietol prijať akúkoľvek argumentáciu riaditeľa školy, zástupcov školy, ale aj svojich kolegov, ktorí požiadali o rešpektovanie prijatých nariadení. Dôvodom výpovede bolo jeho nerešpektovanie vtedy platných nariadení ako aj nariadení riaditeľa školy, čím sa opakovane dopúšťal porušovania pracovnej disciplíny. Povinnosti žalobca porušoval neustále, nič nerešpektoval a navádzal k tomuto aj žiakov. Domnieva sa, že po 26.10.2020 bolo nariadené celoplošné testovanie a na základe neho sa mohli dostaviť na pracovisko iba pracovníci s negatívnym testom. Žalobca chcel prísť na pracovisko, ale organizácia mu to neumožnila z dôvodu, že neposkytol test o negatívnom testovaní resp. dôkazom o negatívnom testovaní. S odstupom času hodnotí daný krok ako správne rozhodnutie, pretože situácia na pracovisku bola do značnej miery napätá. Kolegovia neboli spokojní s jeho správaním a vedenie školy muselo pristúpiť aj takémuto opatreniu, že žalobca sa nezúčastňoval výchovno-vzdelávacieho procesu, aby žalobca neprichádzal do kontaktu so žiakmi a neohrozoval ich zdravie.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením listinných dôkazov a to výpovede, pracovnej zmluvy, plnomocenstva na zastupovanie, emailovej komunikácie, písomných upozornení, príkazného listu riaditeľa školy, vyjadrenia odborového orgánu, žiadosti adresovanej odborovému orgánu, prevádzkového poriadku školy, pracovného poriadku, rozhodnutí SAK zistil nasledovný skutkový stav :

7.1. Dňa 24.08.2012 strany sporu uzavreli pracovnú zmluvu, podľa ktorej žalobca nastúpi do práce dňa 27.08.2012 vo funkcii učiteľa Základnej školy Lomnička s miestom výkonu práce ZŠ a MŠ Lomnička. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu neurčitú. Obsahom pracovnej zmluvy sú práva a povinnosti zmluvných strán.

7.2. Dňa 01.04.2019 nadobudol účinnosť pracovný poriadok ZŠ Lomnička upravujúci v III. časti pracovnú disciplínu zamestnancov školy. Podľa čl. 11 sú zamestnanci povinní plniť pokyny nadriadených, dodržiavať vnútorné predpisy, a.i. V čl. 14 poriadok upravuje pracovnoprávne dôsledky porušenia pracovnej disciplíny, v bode 4. za menej závažné porušenie pracovnej disciplíny.

7.3. S platnosťou od 01.06.2020 žalovaný vydal „Prevádzkový poriadok a vnútorný režim školy v čase mimoriadnej situácie“ upravujúci organizáciu vyučovania, personálne zabezpečenie prevádzky školy, ranný zdravotný filter, organizáciu výchovno-vzdelávacieho procesu, opatrenia školy kvôli prevencii nákazy Covid 19 a i.

7.4. Dňa 15.06.2020 vydal riaditeľ školy „Príkazný list pod č. 3/2020“, ktorým vzhľadom na pozitívny vývoj epidemiologickej situácie na Slovensku a opatrení Úradu verejného zdravotníctva SR v súvislosti so šírením respiračného ochorenia vyvolaného novým koronavírusom Covid 19, podľa ktorého zamestnanci prichádzajú na pracovisko iba za predpokladu, že nevykazuje príznaky chorenia na G. XX, sú povinní sa podrobiť náhodnému meraniu telesnej teploty. Podľa bodu 6. zamestnanci sú povinní v

priestoroch školy používať rúško, prípadne jeho primeranú náhradu, okrem učiteľov a asistentov, ktorí sa osobne zúčastňujú na výchovno-vzdelávacom procese a i.

7.5. Listom zo dňa 16.10.2020 žalovaný písomne upozornil žalobcu na porušovanie pracovnej disciplíny s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru s odôvodnením, že dňa 12.10.2020 bolo jeho priamym nadriadeným zistené porušovanie pracovnej disciplíny odmietaním nosenia rúška alebo jeho náhrady. V uvedený deň bol s ním urobený ústny pohovor s výzvou na zjednanie nápravy. Dňa 15.10.2020 bolo opätovne zistené, že naďalej nerešpektuje vyššie uvedené nariadenie a porušovanie ustanovení pracovného poriadku a Zákonníka práce zamestnávateľ považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny, jeho konanie má zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy, na čo bol písomne upozornený. Zároveň bol písomne upozornený na možnosť zamestnávateľa ukončiť s ním pracovný pomer v prípade, ak nedôjde z jeho strany k náprave a zistí sa opätovné porušovanie pracovnej disciplíny. Písomné upozornenie žalobca prevzal dňa 16.10.2020.

7.6. Dňa 26.10.2020 žalovaný vyhotovil opakované písomné upozornenie na porušovanie pracovnej disciplíny s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru - oznámenie, adresované žalobcovi, v ktorom konštatuje písomné upozornenie na porušovanie pracovnej disciplíny žalobcu zo dňa 16.10.2020, porušenie pracovnej disciplíny žalobcom dňa 20.10.2020 a skutočnosť, že dňa 26.10.2020 sa konala operatívna porada pedagogických a odborných zamestnancov, na ktorej opätovne nemal rúško. Na výzvu jeho nasadenia nereagoval, preto bol vyzvaný na opustenie rokovacej miestnosti. Neurobil tak, na čo riaditeľom školy bola privolaná policajná hliadka. Vzhľadom na sústavné nerešpektovanie nariadenia riaditeľa školy, ba priam nabádanie na ich porušovanie aj samotných žiakov, považuje zamestnávateľ konanie žalobcu za závažné porušenie pracovnej disciplíny s tým, že jeho konanie má zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy, na čo bol týmto písomne upozornený. Zároveň bol písomne upozornený na možnosť zamestnávateľa ukončiť s ním pracovný pomer v prípade, ak nedôjde z jeho strany k náprave a zistí sa opätovné porušenie pracovnej disciplíny. V takomto prípade zamestnávateľ uvedené zákonné oprávnenie využije a bude s ním ukončený pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods.1 písm. e) Zákonníka práce. Opakované písomné upozornenie žalobca prevzal dňa 26.10.2020.

7.7. Listom zo dňa 03.11.2020 riaditeľ Základnej školy s materskou školou Lomnička vyhotovil adresátovi Základnej organizácii odborového zväzu pracovníkov pri ZŠ a MŠ Lomnička žiadosť o vydanie súhlasu na skončenie pracovného pomeru s členom výboru ZO, H. A. B.. V žiadosti konštatuje porušenie pracovnej disciplíny žalobcu dňa 12.10.2020, dňa 15.10.2020, dňa 20.10.2020 ako aj dňa 26.10.2020, kedy sa dostavil na operatívnu poradu bez ochranného rúška, to si odmietol nasadiť a nebol ochotný ani opustiť rokovaciu miestnosť. Ešte v ten istý deň bol opakovane písomne upozornený na porušenie pracovnej disciplíny s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru vzhľadom na súčasnú celospoločenskú situáciu v súvislosti s pandémiou Covid 19. Keďže H. B. opakovane odmietal zmenu svojho postoja k rešpektovaniu nariadení, porušuje pracovnú disciplínu v otázke rešpektovania nariadení na pracovisku, nie je objektívne možné, aby bol ďalej zamestnaný v pracovnom pomere. Poverený pracovník odborového orgánu žiadosť prevzal dňa 05.11.2020.

7.8. Dňa 05.11.2020 výbor ZO odborového zväzu pracovníkov školstva pri Základnej škole a materskej škole Lomnička vyhotovil vyjadrenie, obsahom ktorého je reakcia na žiadosť riaditeľa školy na vyjadrenie súhlasu so skončením pracovného pomeru s členom výboru ZO - H. A. B.. Podpredseda výboru v období pandémie koronavírusu opakovane porušuje pracovnú disciplínu a svojim konaním ohrozuje zdravie všetkých zamestnancov a žiakov školy. Bol prizvaný na rokovanie výboru, avšak vzhľadom na to, že nebol ochotný dodržiavať opatrenia ÚVZ, výbor ZO s ním odmietol osobne rokovať. Výbor ZO súhlasí s ukončením pracovného pomeru H. A. B. podľa § 63 ods.1 písm. e) Zákonníka práce.

7.9. Dňa 05.11.2020 žalovaný dal žalobcovi písomnú výpoveď podľa ust. § 63 ods.1 písm. e) Zákonníka práce, keďže sú u zamestnanca dôvody skončiť pracovný pomer pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny. Skutkovo žalovaný výpoveď odôvodnil tým, že dňa 12.10.2020 priamy nadriadený žalobcu zistil porušenie pracovnej disciplíny spočívajúce v tom, že žalobca odmieta nosiť rúško, alebo jeho náhradu v priestoroch základnej školy, čím porušil opatrenia Úradu verejného zdravotníctva, nariadenia Ministerstva školstva ako aj príkazný list riaditeľa školy. Žalobca bol upozornený po vykonanom pohovore na porušenie pracovnej disciplíny a bol požiadaný o zjednanie nápravy. Dňa 15.10.2020 bolo opätovne zistené, že žalobca nerešpektuje vyššie uvedené nariadenia, na čo bol upozornený listom zo dňa 16.10.2020 s tým, že zamestnávateľ môže s ním ukončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods.1 písm. e) ZP v prípade, ak nedôjde z jeho strany k náprave a zistí sa opätovné porušenie pracovnej disciplíny. Dňa 20.10.2020 bol so žalobcom urobený opätovný pohovor za účasti riaditeľa školy a zástupcov. V daný deň bolo zistené, že žalobca a niekoľko žiakov triedy nerešpektovali nariadenia riaditeľa školy v otázke povinnosti nosenia rúška. Žiaci sa vyjadrili, že im dovolil nemať rúško

na vyučovacej hodine, čím svojvoľne zrušil príkaz riaditeľa školy o povinnosti nosenia rúška pre žiakov. Na pohovore bol požiadaný o prehodnotenie svojho postoja a rešpektovanie prijatých nariadení na úrovni ústredných štátnych orgánov i riaditeľa školy. Dňa 26.10.2020 na operatívnej porade pedagogických a odborných zamestnancov nerešpektoval výzvu riaditeľa školy, prišiel na ňu bez ochranného rúška a nebol ochotný opustiť rokovaciu miestnosť. Ešte v ten istý deň bol opakovane písomne upozornený na porušenie pracovnej disciplíny s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru vzhľadom na súčasnú celospoločenskú zdravotnú situáciu v súvislosti s pandemiou Covid 19 a na to, že jeho konanie má zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy. Keďže opakovane odmieta zmenu svojho postoja k rešpektovaniu nariadení, porušuje pracovnú disciplínu v otázke rešpektovania nariadení na pracovisku, nie je objektívne možné, aby bol ďalej zamestnávaný v pracovnom pomere. Jeho pracovný pomer skončí uplynutím výpovednej doby dvoch mesiacov.

8. Podľa § 59 ods. 1 Zákonníka práce

(1) Pracovný pomer možno skončiť

- a) dohodou,
- b) výpoveďou,
- c) okamžitým skončením,
- d) skončením v skúšobnej dobe.

Podľa § 61 uvedeného zákona

(1) Výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná.

(2) Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

Podľa § 63 ods. 1 písm. e) a ods. 4,5,6 uvedeného zákona

(1) Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak

e) sú u zamestnanca dôvody, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer, alebo pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny; pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny možno dať zamestnancovi výpoveď, ak bol v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny písomne upozornený na možnosť výpovede,

(4) Pre porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, môže dať zamestnávateľ zamestnancovi výpoveď iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode výpovede dozvedel, a pre porušenie pracovnej disciplíny v cudzine aj do dvoch mesiacov po jeho návrate z cudziny, najneskôr vždy do jedného roka odo dňa, keď dôvod výpovede vznikol.

(6) Ak zamestnávateľ chce dať zamestnancovi výpoveď pre porušenie pracovnej disciplíny, je povinný oboznámiť zamestnanca s dôvodom výpovede a umožniť mu vyjadriť sa k nemu.

Podľa § 77 uvedeného zákona

Neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 81 písm. a.) – c.) Zákonníka práce

Zamestnanec je povinný najmä

- a) pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi; nadriadeným je aj predstavený podľa osobitného predpisu,
- b) byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho až po skončení pracovného času,
- c) dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený.

9. Okresný súd Poprad rozsudkom zo dňa 16. júna 2022 žalobe vyhovel a určil, že výpoveď z pracovného pomeru je neplatná.

10. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3CoPr/4/2022 – 237 zo dňa 10. januára 2023 vyššie uvedený rozsudok OS Poprad zrušil, pričom v podstatnom uviedol:

„11. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 24.08.2012 bola medzi žalovaným ako zamestnávateľom a žalobcom ako zamestnancom uzatvorená pracovná zmluva na dobu neurčitú, v zmysle ktorej bol so žalobcom pracovný pomer dohodnutý na neurčito odo dňa 27.08.2012 na výkon funkcie (druh práce)

učiteľ Základnej školy Lomnička, s miestom výkonu práce Základná škola s materskou školou Lomnička. Dňa 06.11.2020 bola žalobcovi zo strany žalovaného doručená výpoveď podľa ust. § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce z dôvodu menej závažného porušenia pracovnej disciplíny. V uvedenej listine žalovaný uviedol, cit.: „Dňa 12.10.2020 bolo Vaším priamym nadriadeným zistené, že porušujete pracovnú disciplínu, a to tým, že odmietate nosiť rúško alebo jeho náhradu (šatku, šál, buffku a pod.) v priestoroch Základnej školy s materskou školou I. XX, čím ste sa dopustili porušenia opatrení Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, nerešpektovali ste rozhodnutia a nariadenia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky a taktiež ste nerešpektovali Príkazný list riaditeľa školy č. 3/2020 zo dňa 15.06.2020 a ďalšie jeho nariadenia. V uvedený deň bol s Vami urobený ústny pohovor za účasti riaditeľa školy a zástupcov riaditeľa školy, na ktorom ste boli dôrazne upozornení, že porušujete pracovnú disciplínu pri ignorovaní nepoužívania rúška v priestoroch Základnej školy s materskou školou Lomnička 29 a boli ste požiadaní o zjednanie nápravy. Dňa 15.10.2020 bolo opätovne zistené, že ste naďalej nerešpektovali vyššie uvedené nariadenia a vzhľadom k tomu, že ste sa dopúšťali porušenia ust. čl. 11 bod 1 písm. a), c), d), čl. 12 bod. 1 písm. a) a bod 4 Pracovného poriadku zo dňa 01.04.2019 a § 81 písm. a), c) Zákonníka práce, čo považujeme za závažné porušenie pracovnej disciplíny a vzhľadom na súčasnú celospoločenskú zdravotnú situáciu v súvislosti s pandémiou COVID - 19, Vaše konanie malo zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy, na čo ste boli listom zo dňa 16.10.2020 aj písomne upozornení s tým, že zamestnávateľ môže s Vami ukončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce v prípade, ak nedôjde z Vašej strany k náprave a zistí sa opätovné porušenie pracovnej disciplíny. Dňa 20.10.2020 bol s Vami urobený opätovný pohovor za účasti riaditeľa školy a zástupcov riaditeľa školy. V tento deň bolo na piatej vyučovacej hodine, v čase o 11:20 hod. zistené, že vy a niekoľko žiakov triedy ste nerešpektovali nariadenie riaditeľa školy v otázke povinnosti nosenia rúška vo vzťahu k zamestnancom i žiakom školy. Žiaci sa vyjadrili, že ste im dovolili nemať rúško na vyučovacej hodine, čím ste svojvoľne zrušili príkaz riaditeľa školy o povinnosti nosenia rúška pre žiakov školy. Na pohovore ste boli požiadaní o prehodnotenie svojho postoja a rešpektovanie prijatých nariadení na úrovni ústredných štátnych orgánov i riaditeľa školy. Dňa 26.10.2020 ste na operatívnej porade pedagogických a odborných zamestnancov nerešpektovali výzvu riaditeľa školy, prišli ste na ňu bez ochranného rúška, odmietli ste si ho nasadiť a neboli ste ochotní ani opustiť rokovaciu miestnosť. Ešte v ten istý deň ste boli opakovane písomne upozornení na porušenie pracovnej disciplíny s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru vzhľadom na súčasnú celospoločenskú zdravotnú situáciu v súvislosti s pandémiou COVID - 19 a na to, že Vaše konanie má zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy. Keďže opakovane odmietate zmenu svojho postoja, k rešpektovaniu nariadení, porušujete pracovnú disciplínu v otázke rešpektovania nariadenia na pracovisku, nie je objektívne možné, aby sme Vás naďalej zamestnávali v pracovnom pomere.“

12. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku neplatnosť výpovede danej žalobcovi dňa 05.11.2020 odôvodňoval tým, že výpoveď nebola dostatočne skutkovo vymedzená, a dôvod výpovede označil za neurčitý, s čím sa odvolací súd nestotožňuje. Napadnutá výpoveď podľa odvolacieho súdu spĺňa po materiálnej stránke zákonné požiadavky jej určitosti a zrozumiteľnosti, čo tvrdí aj samotný žalobca s tým, že stranám sporu je zrejmé, že žalobcovi bola daná výpoveď pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny postupom podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce z dôvodu opakovaného porušenia pracovnej disciplíny. Z výpovede zo dňa 05.11.2020 je nepochybné, že k porušeniu pracovnej disciplíny zo strany žalobcu došlo z dôvodu opakovaného odmietnutia nosiť rúško alebo jeho náhradu (šatku, šál, buffku a pod.) v priestoroch školy. Listom zo dňa 16.10.2020 bol žalobca písomne upozornený na porušenie pracovnej disciplíny v dňoch 12.10.2020 a 15.10.2020, zároveň bol upozornený na možnosť výpovede. Písomné upozornenie pre porušenie pracovnej disciplíny žalobca prevzal osobne, o čom svedčí jeho podpis na liste zo dňa 16.10.2020 (č. l. 58). Dňa 20.10.2020 žalobca opätovne nerešpektoval nariadenie Ministerstva školstva SR a Príkaz riaditeľa školy, týkajúce sa povinnosti nosiť rúško vo vzťahu k zamestnancom a žiakom školy, a preto bol s ním urobený pohovor za prítomnosti riaditeľa školy a zástupcov riaditeľa školy. Dňa 26.10.2020 na operatívnej porade pedagogických a odborných zamestnancov žalobca opätovne nerešpektoval výzvu riaditeľa školy, odmietol si nasadiť rúško a odmietol aj opustiť rokovaciu miestnosť.

13. Z gramatického a logického výkladu ust. § 63 ods. 1 písm. e) aktuálneho Zákonníka práce vyplýva, že zamestnávateľ je oprávnený pristúpiť k výpovednému dôvodu podľa citovaného ustanovenia za predpokladu, že zamestnanec v priebehu šiestich mesiacov dvakrát porušil pracovnú disciplínu a zároveň pri prvom menej závažnom porušení pracovnej disciplíny bol písomne upozornený na možnosť výpovede, pričom toto porušenie sa nemusí týkať tej istej povinnosti zamestnanca, ani nemusí medzi dvoma porušeniami pracovnej disciplíny existovať súvislosť.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca v priebehu šiestich mesiacov (od 12.10.2020 - 26.10.2020) porušil opakovane pracovnú disciplínu a zároveň pri prvom porušení pracovnej disciplíny bol písomne upozornený dňa 16.10.2020 na možnosť výpovede. Teda listom zo dňa 16.10.2020 bol žalobca upozornený na možnosť ukončiť pracovný pomer, ak z jeho strany nedôjde k náprave, zistí sa u neho opätovné porušenie pracovnej disciplíny, a preto žalovaný využije zákonné oprávnenie ukončiť so žalobcom pracovný pomer výpoveďou.

15. Odvolací súd konštatuje, že dôvody, na ktorých stojí napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sú arbitrárne, nezodpovedajú textu aplikovaného ust. § 63 ods. 1 písm. e) aktuálneho Zákonníka práce, pričom interpretácia normy vybočuje z medzí jej prípustnej interpretácie, t.j. takej, ktorá nie je v rozpore s textom normy, resp. takej, ktorá má oporu v samotnej norme a tam použitých výrazových prostriedkov. Ak pre uplatnenie hypotézy normy postačuje, že dôjde k menej závažnému porušeniu pracovnej disciplíny potom, čo bol zamestnanec v období posledných šiestich mesiacov v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny písomne upozornený na možnosť výpovede, podľa názoru odvolacieho súdu je prejavom jurisdikčnej svojvôle, ak súd určitý dôvod výpovede označí za neurčitý a určí, že z tohto dôvodu je výpoveď neplatnou.

16. K otázke opakovaného porušovania pracovnej disciplíny žalobcom u žalovaného od 12.10.2020 do 26.10.2020 odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci je potrebné poukázať aj na notoriety. Na celom svete prebiehala od roku 2020 pandémia koronavírusu (COVID - 19). Aj žalobca musí preto uznať, že ľudský život a ochrana života a zdravia je maximálnou hodnotou chránenou právnymi predpismi a ich ochrana patrí do základných práv. Tzv. ROR (rúško - odstup - ruky), očkovanie, testovanie PCR testami a AG testami nepochybne patrí medzi opatrenia imunizačného charakteru, ktorého cieľom je okrem iného znížiť až odstrániť výskyt prenosných ochorení. K prenosu od infikovanej osoby môže dôjsť aj dva dni predtým, ako sa u nej začnú prejavovať príznaky (zdroj: <https://vaccination-info.eu/sk/covid-19/fakty-o-covid-19>). Notorieta ďalej je, že len v priebehu roku 2020 pandémia koronavírusu (COVID - 19) spôsobila na Slovensku smrť viac ako 11.000 ľudí. Veda a výskum v súčasnej dobe neponúkli spoločnostiam namiesto zníženia mobility, tzv. ROR (rúško - odstup - ruky), PCR testov a AG testov, resp. očkovania iné efektívnejšie opatrenia, zabezpečujúce ochranu života občanov Slovenskej republiky.

17. Život je prirodzené právo vlastné každému jednotlivcovi a štát prostredníctvom legislatívy nielen právo na život zohľadňuje a chráni každého v jeho nerušenom výkone, ale tiež zabezpečuje všetko nevyhnutné pre podporu práva na život (porov. Blackstone, W. Commentaries on the Laws of England. Book the First. Oxford: Clarendon Press, 1776, p. 129, 131). Život človeka je najväčšia, najposvätejšia z hodnôt, ktoré definujú človeka a ochranu ktorej na seba vzťahol štát (porov. Stahl, Friedrich Julius. Die Philosophie des Rechts. Zweiter Band. Zweite Abtheilung. Heidelberg: Verlag der akademischen Buchhandlung J. C. B. Mohr, 1846. s. 540).

Právo na život ako základné univerzálne právo človeka sa opiera o čl. 12 ústavy, ktorý zdôrazňuje rovnosť všetkých ľudí v realizácii tohto práva, jeho nedotknuteľnosť, nescudziteľnosť, nepremičateľnosť a nezrušiteľnosť. Ústava v čl. 15 ods. 1 formuluje právo na život všeobecne, pričom v odsekoch 2 a 3 možno vidieť jeho konkretizáciu. Formulácia ochrany práva na život v ústave zabezpečuje priamu aplikovateľnosť, pretože neobsahuje odkaz na konkrétnu vnútroštátnu úpravu v právnych normách nižšej právnej sily. Cieľom čl. 15 ods. 1 ústavy je zabezpečiť ochranu jednotlivca pred akýmkoľvek pozbavením života. Druhý odsek citovaného článku explicitne zakazuje také konanie, ktorým by bol iný zbavený života. Uvedená norma chráni každý ľudský život proti ostatným subjektom pred úmyselnými i nedbanlivostnými zásahmi smerujúcimi proti životu s výnimkou prípadov podľa odseku 4 citovaného článku.

18. Vychádzajúc z obsahu výpovede zo dňa 05.11.2020 (č. I. 12) žalobca v čase pandémie koronavírusu (COVID - 19) odmietol dodržiavať protipandemické nariadenia (porušoval opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR, nerešpektoval rozhodnutia a nariadenia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR, nerešpektoval ani Príkazný list riaditeľa školy č. 3/2020 zo dňa 15.06.2020 a ďalšie jeho nariadenia) a pri výkone funkcie učiteľa opakovane úmyselne porušil svoju povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku rúško za účelom prekrytia horných dýchacích ciest, čím jeho konanie v čase od 12.10.2020 - 26.10.2020 malo zásadný vplyv na zabezpečenie BOZP žiakov a zamestnancov školy. Konanie žalobcu preto bez akýchkoľvek pochybností možno považovať za porušenie pracovnej disciplíny v zmysle ust. § 81 písm. a), c) Zákonníka práce. Pracovnú disciplínu v priebehu šiestich mesiacov žalobca opakovane porušoval aj napriek písomnému upozorneniu na porušovanie pracovnej disciplíny zo dňa 16.10.2020 s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru výpoveďou (č. I. 58 spisu). Žalobca svojim konaním úmyselne porušil povinnosť pracovať zodpovedne a riadne plniť pokyny nadriadených, vydané v súlade s právnymi predpismi a dodržiavať právne a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu učiteľa nim vykonanú. Škodlivosť konania žalobcu s ohľadom na mieru jeho

zavinenia, spôsob konania a opakovanie je zvýšená, pričom povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku (rúško) za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest ukladali v danom čase účinné vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR. Pokiaľ žalobca mal o nich pochybnosti, mohol ich napadnúť postupmi, ktoré predpokladá právny poriadok. Odvolací súd zároveň v tejto súvislosti konštatuje, že v čase opakovaného porušenia pracovnej disciplíny zo strany žalobcu, účinné právne predpisy si žalobca nemohol sám posúdiť ako pre neho nezáväzný.“

11. Pri novom prejednaní vec bol súd viazaný uznesením KS v Prešove vyššie citovaným ako aj uznesením č.k. 3CoPr/1/2023 – 324 zo dňa 23.08.2023, podľa ktorého „17. V nasledujúcom rozsahu sa odvolaciemu súdu natíska otázka, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s možnosťou nahliadania na A. E. F. ako na všeobecného zástupcu podľa § 89 ods. 1 CSP, vracajúc sa pritom k vyššie uvedenému rozhodnutiu Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7SvK/23/2022 zo dňa 24.08.2022, podľa ktorého ak advokát z akéhokoľvek dôvodu advokáciu nevykonáva, neexistuje žiaden vzťah medzi zastúpením a postavením advokáta, preto sa takéto zastupovanie nelíši od zastupovania akoukoľvek fyzickou osobou. V takomto prípade, ak by bol súd toho názoru, že zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach, mal postupovať podľa § 89 ods. 2 CSP a uznesením rozhodnúť, že zastúpenie nepripúšťa. Takéto uznesenie súd doručuje zastúpenej strane.

18. Keďže zmienený postup súdu prvej inštancie podľa § 89 ods. 2 CSP z obsahu spisu nevyplýva, súd v záujme ochrany práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, tiež čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, považoval podanú žalobu, ako aj odvolanie podané JUDr. Adrianou Krajníkovou za platne podané v mene žalobcu, a teda oprávnenou osobou pre účely § 359 CSP. Uvedené posudzovanie platnosti zastúpenia však nemá za účel prejednanie možnosti zastupovania žalobcu zo strany A. E. F. v ďalšom konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Zhrnúc uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Po vrátení veci súdu prvej inštancie je potrebné posudzovať podanú žalobu za úplnú, pričom pri zastupovaní žalobcu je potrebné na JUDr. Adrianu Krajníkovú nahliadať nie ako na advokátku, ale ako na všeobecného zástupcu. V ďalšom konaní súd vo veci samej bude postupovať v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.01.2023 č. k. 3CoPr/4/2022-237 s tým, že právny názor odvolacieho súdu v ňom vyjadrený je pre súd prvej inštancie záväzný.“

12. Uznesením č.k. 9Cpr/4/2023 – 333 zo dňa 22.11.2023 Okresný súd Prešov rozhodol, že zastupovanie žalobcu JUDr. Adrianou Krajníkovou v prejednávanej veci nepripúšťa.

13. Pri viazanosti závermi KS v Prešove v uznesení, ktorým bol zrušený rozsudok OS Poprad vo veci samej, Okresný súd Prešov k veci dodáva

13.1. Súd má za nepochybné, že výpoveď daná žalobcovi je určitá a zrozumiteľná. Porušenie pracovnej disciplíny je v nej skutkovo nezameniteľne opísané a teda nemôže vzniknúť pochybnosť o skutkoch, ktoré viedli k výpovedi. Tieto skutky žiadnym spôsobom nerobí sporným ani žalobca. Rovnako boli dodržané ustanovenia o predchádzajúcom upozornení a ustanovenie § 240 ods.9 ZP (Zamestnávateľ môže dať členovi príslušného odborového orgánu, členovi zamestnaneckej rady alebo zamestnaneckému dôverníkovi výpoveď alebo s nimi okamžite skončiť pracovný pomer len s predchádzajúcim súhlasom týchto zástupcov zamestnancov. Za predchádzajúci súhlas sa považuje aj, ak zástupcovia zamestnancov písomne neodmietli udeliť zamestnávateľovi súhlas do 15 dní odo dňa, keď o to zamestnávateľ požiadal. Zamestnávateľ môže použiť predchádzajúci súhlas len v lehote dvoch mesiacov od jeho udelenia.).

14. Pokiaľ ide o samotné porušenie pracovnej disciplíny, tak

- Opatrenie Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia sp. zn. OLP/7852/2020 zo dňa 29.09.2020 uvádzalo, že Všetkým osobám sa zakazuje s účinnosťou od 1. októbra 2020 od 06:00 hod. do odvolania pohybovať sa na verejnosti v exteriéroch, v priestoroch interiérov budov alebo v prostriedkoch verejnej dopravy bez prekrytia horných dýchacích ciest (nos, ústa) ako je napríklad rúško, šál, šatka.

- Opatrenie Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia sp. zn. OLP/8323/2020 zo dňa 14.10.2020 uvádzalo, že Všetkým osobám sa zakazuje s účinnosťou od 15. októbra 2020 od 06:00 hod. do odvolania pohybovať sa na verejnosti v exteriéroch, v priestoroch

interiérov budov alebo v prostriedkoch verejnej dopravy bez prekrytia horných dýchacích ciest (nos, ústa) rúškom, respirátorom bez výdychového ventilu, šálom, či šatkou.

15. Žalobca sa rozhodol vyššie uvedené nariadenia nerešpektovať, majúci právny názor, že sú protiústavné.

16. Podľa uznesenia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 411/2020

21. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté opatrenie ako správny akt vydaný orgánom verejnej správy pri plnení jeho úloh, ktorý má charakter hybridného správneho aktu, resp. rozhodnutia sui generis, je preskúmateľné správnym súdom v rámci konania o správnej žalobe podľa tretej časti prvej hlavy Správneho súdneho poriadku (porovnaj nálezh ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 345/08 z 22. januára 2009, aj pri zohľadnení rozdielností v právnej úprave je komparačne relevantný aj rozsudok Mestského súdu v Prahe sp. zn. 14 A 41/2020 z 24. apríla 2020).

22. Pokiaľ ide o právnú existenciu tzv. hybridného správneho aktu, teda individuálneho právneho aktu s prvkami normatívneho právneho aktu (normatívny prvok spočíva najmä vo všeobecne, resp. abstraktne určenom okruhu adresátov tohto aktu) v právnom poriadku Slovenskej republiky, taký akt aplikácie práva nemusí byť všeobecne legálne definovaný ako procesná kategória. Postačuje, ak z normatívne ustanovených, konkrétnych oprávnení pre určitý orgán verejnej správy vo všeobecne záväznom právnom predpise (v rozsahu predmetnej úpravy použitím ako „lex specialis“) vyplýva práve taká povaha výsledku použitia jeho právomoci (legálna kompetenčná, teda nie pojmová, resp. statusová definícia). Tak je to v dotknutom prípade. Formulácia zákonných oprávnení na vydávanie opatrení podľa § 12 ods. 2 písm. b), c) a f) a § 48 ods. 4 písm. l) zákona č. 355/2007 Z. z. (na základe ktorých bolo napadnuté opatrenie vydané) zakladá „ratione materiae“ záver o vydávaní opatrenia ako hybridného správneho aktu, čo sa prejavilo aj v znení napadnutého opatrenia. Ide teda o akt vydaný na základe zákona, nie ako jeho vykonávací predpis, pritom však adresovaný neurčitému počtu osôb, obsahujúci obmedzenia a povinnosti vyplývajúce zo zákona, ktorý im bol v konkrétnej veci oznámený (jednotliví dotknutí adresáti boli o obsahu aktu poučení). Individuálny prvok (ktorý je dominantný) je určený konkrétnosťou predmetu regulácie, ktorá sa netýka akejkolvek (genericky určenej) pandemickej situácie (všetkých takých prípadov rovnakého druhu a neurčitého počtu sa týka podkladová zákonná úprava), ale konkrétnej pandémie, na ktorú opatrenie reaguje (na veci nič nemení, že riešenie konkrétnej situácie si môže atrahovať aj zákonná úprava). Povinnosti sú opatrením uložené na základe zákona, teda v súlade s čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy.

23. Napadnuté opatrenie vzhľadom na jeho povahu (nejde o rýdzo individuálny právny akt) nie je možné vydať v konaní podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (s konkrétne určeným okruhom účastníkov konania), a preto sa naň § 59 zákona č. 355/2007 Z. z. z povahy veci nevzťahuje. Na vydanie dotknutého opatrenia zákon nepožaduje žiadne osobitné konanie, resp. iné náležitosti.

24. Aj napriek normatívne prvku, opatrenie s povahou hybridného správneho aktu nie je právnou normou, a teda ani nemôže byť všeobecne záväzným právnym predpisom. Zákon (ani pokiaľ ide o napadnuté opatrenie) preto neobsahuje vo svojom texte osobitné splnomocňovacie (delegačné) ustanovenie na jeho vydanie, ktoré je nevyhnutné pri podzákonných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Svoje oprávnenie na vydanie opatrenia v danom čase úrad verejného zdravotníctva vyvodil priamo z kompetenčných ustanovení uvedených v bode 10 až 12 tohto odôvodnenia (to sa odráža aj v záhlaví opatrenia, ktoré sa zmieňuje o vydaní opatrenia aj v kauzálnej väzbe na vyhlásenie núdzového stavu, avšak nepomenúva ho ako legálny kompetenčný podklad pre vydanie opatrenia). Pokiaľ by predsa len existovali relevantné pochybnosti o kompetencii úradu verejného zdravotníctva na vydanie opatrenia, skúmanie tejto otázky ústavným súdom neumožňuje princíp subsidiarity.

25. Z hľadiska možnosti prieskumu tento správny akt zodpovedá kategórii „opatrenie“ podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, keďže evidentne nejde o „rozhodnutie“ podľa písm. b) ani o „iný zásah“ podľa písm. e) tohto ustanovenia (iným zásahom by mohol byť výkon napadnutého opatrenia príslušnými orgánmi).

27. V súhrne, záver ústavného súdu je, že osoba priamo dotknutá opatrením úradu verejného zdravotníctva vydaným na predchádzanie chorobám a pri ohrození verejného zdravia je oprávnená napadnúť toto opatrenie všeobecnou správnu žalobou, ktorá zakladá prednostnú právomoc všeobecného súdu oproti (subsidiárnej) právomoci ústavného súdu rozhodnúť o ochrane základných práv dotknutej osoby v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy (toto ustanovenie je pre ústavný súd v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy neopomenuteľné a záväznú). Príslušný súd v konaní podľa Správneho súdneho poriadku zohľadní pri svojom rozhodovaní ústavne konformný výklad zákona z pohľadu čl. 46 ods. 2 druhej vety ústavy. To znamená, že napadnuté opatrenie bude posudzovať aj podľa kritérií

prípustnosti a primeranosti zásahu do základných práv, čo predpokladá vykonanie testu legality, legitimacy a proporcionality. Taký model (prieskum v správnom súdnictve a až následný prieskum rozhodnutia všeobecného súdu ústavným súdom v konaní o ústavnej sťažnosti) predstavuje vyšší štandard ochrany základných práv než jednoinštančné konanie pred ústavným súdom.

17. Pokiaľ ide o posúdenie charakteru porušenia povinností žalobcu vo vzťahu k výkonu práce učiteľa, súd uvádza, že napr. podľa Etického kódexu pedagogického zamestnanca

Každý pedagogický zamestnanec alebo odborný zamestnanec má byť morálnou a odbornou autoritou, ale aj pomocníkom a sprievodcom detí a žiakov (ďalej len „žiak“) pri ich výchove a vzdelávaní a optimalizácii osobnostného vývinu. Morálne kvality pedagogického zamestnanca alebo odborného zamestnanca a schopnosť riešiť etické problémy predstavujú jeden z kľúčových atribútov úspešného výkonu pracovnej činnosti.

Pedagogický zamestnanec alebo odborný zamestnanec si je vedomý svojej spoločenskej zodpovednosti a dôležitosti výkonu pracovnej činnosti. Uvedomuje si, že procesy výchovy a vzdelávania sa prejavujú vo vzdelanostnej a morálnej úrovni žiakov a výrazne ovplyvňujú aj budúcnosť celej spoločnosti.

Pedagogický zamestnanec alebo odborný zamestnanec sa správa v súlade s právnymi predpismi a ďalšími predpismi súvisiacimi s výkonom jeho pracovnej činnosti. Aktívne sa podieľa na kultivovaní a skvalitňovaní verejného života.

Pedagogický zamestnanec sa vyhýba manipulovaniu žiakov v mene svojho vlastného presvedčenia a podporuje ich vo vytváraní vlastného názoru, - tému alebo otázku, ktorá je vo vede a v spoločnosti vnímaná ako kontroverzná, prezentuje na vyučovaní ako kontroverznú, vyhýba sa nevyváženému prístupu k téme a zamlčovaniu niektorých stanovísk, spochybňovaniu overených faktov a poznatkov vedy alebo prezentácii neoverených alebo nepravdivých informácií, ale aj preferencii niektorého názoru, ktorá nepodporuje prezentáciu slobodného myslenia nositeľov protinázoru, rozvíja schopnosť žiakov analyzovať spoločenskú situáciu z ich vlastnej pozície.

18. Súd je presvedčený, že k povinnostiam učiteľa patrí rešpektovanie platného právneho poriadku Slovenskej republiky. Každý učiteľ je povinný vychádzať z prezumpcie ústavnosti a zákonnosti prijatých zákonov a právnych predpisov nižšej právnej sily, prijatých na ich vykonanie. Učiteľ však nie je oprávnený prijímať rozhodnutia o tom, že niektorá súčasť platného právneho poriadku Slovenskej republiky nie je platná, resp. nie je v súlade s právnymi predpismi vyššej právnej sily alebo svoje slobodne vyjadrené názory transformovať do protiprávných úkonov. Z uvedeného vyplýva, že nie je akceptovateľné správanie a vystupovanie učiteľa, ktorý opakovane a úmyselne porušuje právne povinnosti ustanovené opatreniami Úradu verejného zdravotníctva a nerešpektuje upozornenia a príkazy nadriadeného zamestnanca, resp. zamestnávateľa. Nerešpektovanie protiepidemických opatrení (najmä nenosením ochrany horných dýchacích ciest) znižuje morálnu integritu učiteľa.

S ohľadom na uvedené bolo pre súd pri posudzovaní veci kľúčové, že všetky žalobcom spochybňované opatrenia boli vydané v súlade s čl. 123 Ústavy na základe zákonného splnomocnenia uvedeného v § 48 zákona o ochrane verejného zdravia. Zákon teda v danej splnomocňovacej právnej norme zakotvil oprávnenie Úradu verejného zdravotníctva vyššie uvedené opatrenia Úradu verejného zdravotníctva vydať. Ich vydaním sa stali súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky, ktorou zostali až do okamihu, kým neboli zrušené alebo kým na to určená autorita nevyslovila ich nesúlad s inými súčasťami právneho poriadku.

Vo všeobecnosti každá jedna osoba môže mať pochybnosti o zákonnosti alebo ústavnosti podzákonného právneho aktu. To však nezbavuje túto osobu povinnosti konať v súlade s týmito právnymi aktami. Pokiaľ si teda žalobca vyhodnotil rozpor predmetných opatrení s Ústavou SR, samotná táto skutočnosť ho nezbavovala povinnosti konať v súlade s týmito opatreniami.

Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalobca napadol vyššie uvedené opatrenia Úradu verejného zdravotníctva niektorým so zákonom predpokladaných postupov. Žalobca si vnútorne vyhodnotil, že tieto opatrenia sú rozporné s právnymi predpismi vyššej právnej sily a prestal sa nimi riadiť. Takýto postoj je však absolútne neakceptovateľný a rozporný s vládou práva. Podstata moderného právneho štátu spočíva v zásadnom odmietaní násilia alebo svojpomoci pri riešení vlastných problémov a naopak, vo funkcii práva ako moderátora spoločenských konfliktov. Štát teda ustanovuje právo, ktorého súčasťou sú aj právne prostriedky ochrany práv každého občana. Zákaz svojpomoci v rozpore s právom možno vyvodit' aj z čl. 32 Ústavy, podľa ktorého právo na odpor len za predpokladu, že sú znemožnené činnosť ústavných orgánov a účinné použitie zákonných prostriedkov.

Súd ďalej uvádza, že každá jedna uložená povinnosť je vo svojej podstate (hoci aj drobným) obmedzením niektorého zo základných práv a slobôd. To bez ohľadu na skutočnosť, či táto povinnosť

je daná zákonom alebo podzákoným právnym predpisom. Z toho teda plynie, že právny poriadok predpokladá, že aj takýto hybridný právny akt ako bolo opatrenie nadobúda riadnu platnosť a účinnosť a tieto stráca znovu iba uplatnením zákonných postupov.

To, samozrejme neznamená, že každé porušenie povinnosti učiteľa je automaticky dôvodom na skončenie jeho právneho pomeru. Preskúmané porušenia však potrebnú intenzitu dosiahli, keďže žalobca svojím konaním dal najavo nechotu rešpektovať uvedené základné východisko, podľa ktorého sa právne spory riešia zásadne právnymi prostriedkami. Inak povedané žalobca dal napriek upozorneniu opakovane najavo, že on sám nie je ochotný rešpektovať hranice platného a účinného práva i prostriedky, ktoré mu účinné právo na ochranu jeho práv priznáva, a namiesto toho sa uchýľuje k tej či onej forme „samosúdu“. Navyše tento svoj postoj preniesol aj na svojich žiakov, čím ich neprípustne „učil“, že sa sami majú rozhodovať o tom, ktorú súčasť platného právneho poriadku rešpektovať ne/budú.

19. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené má súd za, že výpoveď je dôvodná a pri jej daní bol dodržaný zákonný postup, preto súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

20. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20.1. Žalovaný v konaní plne úspešný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči neúspešnému žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.